

Forslag til Rådets afgørelse om ordningen for Den Europæiske Unions egne indtægter

(1999/C 274 E/06)

KOM(1999) 333 endelig udg. — 1999/0139(CNS)

(Forelagt af Kommissionen den 12. juli 1999)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 269,

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, særlig artikel 173,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Revisionsretten,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ved Rådets afgørelse 94/728/EF, Euratom af 31. oktober 1994 om ordningen for De Europæiske Fællesskabers egne indtægter ⁽¹⁾ ændredes bestemmelsen af de egne indtægter for 1999 ved at begrænse beregningsgrundlaget for momsindtægterne til 50% af bruttonationalindkomsten (BNI) i markedspriser og ved at reducere den maksimale momsindkrævningssats til 1 %;

(2) ved den nævnte afgørelse blev det maksimale loft over egne indtægter for 1999 fastsat til 1,27 % af Den Europæiske Unions BNI i markedspriser, og der blev fastsat et samlet loft på 1,335 % af Den Europæiske Unions BNI for forpligtelsesbevillinger;

(3) Det Europæiske Råd i Berlin den 24. og 25. marts 1999 nåede frem til en række konklusioner;

(4) Unionens ordning for egne indtægter skal sikre tilstrækkelige indtægter til at gennemføre Unionens politikker på en tilfredsstillende måde inden for rammerne af en streng budgetdisciplin;

(5) ordningen bør være rimelig, gennemsigtig, omkostnings-effektiv og enkel;

(6) ordningen bør baseres på kriterier, der bedst udtrykker hver enkelt medlemsstats evne til at bidrage;

(7) det er hensigtsmæssigt, at de bedste kvalitetsdata anvendes i forbindelse med EU's budget og EU's egne indtægter; efter ikrafttrædelsen af en ny afgørelse om ophævelse af Rådets afgørelse 94/278/EF, Euratom, vil anvendelsen af det nye nationalregnskabsystem i overensstemmelse med Rådets forordning 2223/96 (ENS 95) ⁽²⁾ forbedre kvaliteten af de resultater, som nationalregnskabsdataene giver; anvendelsen af den nye ordning kan resultere i en ændring af det maksimale indtægtsbeløb, der stilles til rådighed for EU, og som svarer til de BNI-lofter, der udtrykkes i procent af BNI; det er hensigtsmæssigt at tilpasse det loft, der udtrykkes i procent af BNI, sådan at de finansielle indtægter, der stilles til rådighed for EU, holdes uændret; pålidelige skøn over EU's BNI efter både ENS 95 og ENS 2. udgave vil foreligge med en vis forsinkelse; det er hensigtsmæssigt at opstille en formel, der skal anvendes på tidspunktet for denne afgørelses ikrafttræden med henblik på at bestemme de nye lofter, der skal gælde i forbindelse med den BNI, der beregnes efter ENS 95;

(8) det er hensigtsmæssigt, at den samme metode anvendes i fremtiden i forbindelse med ændringer i nationalregnskabsystemet, som kan have betydelige virkninger på BNI-niveauet;

(9) det europæiske nationalregnskabsystem (ENS 95), der blev vedtaget af Rådet ved forordning nr. 2223/96, indeholder ikke udtrykkelige bestemmelser om begrebet BNP, og der bør indsættes en definition af BNP heri; det er nødvendigt at ændre Rådets direktiv 89/130/EF, Euratom ⁽³⁾ for at tage højde for forordning nr. 2223/96 (ENS 95);

(10) der bør sikres en passende udvikling i forpligtelses- og betalingsbevillinger;

(11) for fortsat at kunne tage hensyn til de forskellige medlemsstaters evne til at bidrage til ordningen for egne indtægter og, for de mindst velstående landes vedkommende, at korrigere de regressive elementer i den nuværende ordning nåede Det Europæiske Råd frem til den konklusion, at reglerne for EU's finansiering skal ændres således:

— den maksimale indkrævningssats for momsindtægterne vil blive nedsat til 0,75 % i 2002 og 2003 og til 0,50 % fra 2004

— medlemsstaternes beregningsgrundlag for merværdi-afgiften vil fortsat være begrænset til 50 % af deres BNI;

⁽²⁾ EFT L 310 af 30.11.1996, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 49 af 21.2.1989, s. 26.

⁽¹⁾ EFT L 293 af 12.11.1994, s. 9.

- (12) Det Europæiske Råd har fundet det hensigtsmæssigt at tilpasse det beløb, som medlemsstaterne tilbageholder for at dække omkostningerne ved opkrævning, kontrol, bekæmpelse af svig og rapportering i forbindelse med de såkaldte traditionelle egne indtægter, der indbetales til EU's budget; det er fortsat ønskeligt at forbedre effektiviteten i forvaltningen af disse indtægter, og medlemsstaterne skal for at fremme gennemsigtighed og en sund finansiel styring gøre rede for enhver uregelmæssighed, der observeres i forbindelse med opkrævningsordningernes virkemåde;
- (13) budgetuligevægtene bør korrigeres på en sådan måde, at de egne indtægter, der stilles til rådighed for EU's politikker, ikke påvirkes;
- (14) Det Europæiske Råd i Berlin den 24. og 25. marts 1999 konklusionen, at der skal foretages en ændring af beregningsmetoden for den korrektion af budgetuligevægte, der blev fastlagt ved Rådets afgørelse 88/376/EØF, Euratom, og som blev bekræftet ved Rådets afgørelse 94/728/EF, Euratom, med henblik på at undgå ekstraordinære gevinster som følge af ændringer i finansieringssystemet og den fremtidige udvidelse;
- (15) Det Europæiske Råd i Berlin den 24. og 25. marts 1999 nåede konklusionen, at der skal foretages en ændring af finansieringen af korrektionen af budgetuligevægte til fordel for Det Forenede Kongerige, således at det bliver muligt for Østrig, Tyskland, Nederlandene og Sverige at få en reduktion af deres finansieringsandel til 25 % af den normale andel;
- (16) den monetære reserve, herefter benævnt »monetære EUGFL-reserve«, reserven til finansiering af lånegarantifonden og reserven til nødhjælp i tredjelande dækkes af særlige bestemmelser;
- (17) Det Europæiske Råd i Berlin den 24. og 25. marts opfordrede Kommissionen til inden den 1. januar 2006 at forelægge en rapport om, hvordan ordningen med egne indtægter fungerer, og specielt om udvidelsens virkninger på finansieringen af budgettet; rapporten skulle også indeholde en gennemgang af korrektionen af budgetuligevægte til fordel for Det Forenede Kongerige og af reduktionen til fordel for Østrig, Tyskland, Nederlandene og Sverige i finansieringen af budgetuligevægte til fordel for Det Forenede Kongerige; rapporten skulle også behandle muligheden for at skabe nye autonome egne indtægter og for at indføre en fast ensartet sats, der skal anvendes på momsregningsgrundlagene;
- (18) der bør fastsættes bestemmelser til sikring af overgangen fra den ordning, som blev indført ved afgørelse 94/728/EF, Euratom, til den ordning, som indføres ved denne afgørelse;
- (19) Det Europæiske Råd vedtog, at denne afgørelse får virkning fra den 1. januar 2002 —

FASTSAT FØLGENDE BESTEMMELSER, SOM DET HENSTILLER TIL MEDLEMSSTATERNE AT VEDTAGE:

Artikel 1

Der tillægges i overensstemmelse med den i de følgende artikler fastsatte fremgangsmåde Unionen egne indtægter, som skal sikre finansieringen af dens budget i overensstemmelse med EF-traktatens artikel 269 og Euratom-traktatens artikel 173.

Unionens budget finansieres uanset andre indtægter, fuldt ud af Unionens egne indtægter.

Artikel 2

1. Egne indtægter, der opføres på Unionens budget, omfatter provenuet af:

- a) afgifter, præmier, tillægs- eller udligningsbeløb, supplerende afgifter og lignende samt andre afgifter, som af Unionens institutioner er pålagt eller vil blive pålagt handelen med ikke-medlemsstater inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik, såvel som afgifter og lignende, der er fastsat inden for rammerne af den fælles markedsordning for sukker
- b) told i henhold til den fælles toldtarif og anden told, der af Unionens institutioner er pålagt eller vil blive pålagt handelen med ikke-medlemsstater, samt told af de produkter, der henhører under traktaten om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab
- c) anvendelse af en ensartet sats, som gælder for alle medlemsstater, på de harmoniserede momsregningsgrundlag, der fastlægges i henhold til fællesskabsregler. Det beregningsgrundlag, som skal tages i betragtning i denne sammenhæng, overstiger ikke 50 % af hver enkelt medlemsstats BNI
- d) anvendelse af en sats - som fastsættes inden for rammerne af budgetproceduren under hensyn til alle øvrige indtægter - på summen af alle medlemsstats BNI.

2. Egne indtægter, der opføres på Unionens budget, omfatter desuden provenuet af andre afgifter, som måtte blive indført som led i en fælles politik i overensstemmelse med traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab eller traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab og under overholdelse af den procedure, som er fastsat i artikel 269 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab eller i artikel 173 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab.

3. Medlemsstaterne tilbageholder 25 % af de beløb, der er omhandlet i stk. 1, litra a), og litra b), og som er blevet fastlagt efter den 31. december 2000, til dækning af omkostningerne i forbindelse med opkrævning, kontrol, bekæmpelse af svig og rapportering. For beløb, der er fastlagt, eller som skulle have været fastlagt inden dette tidspunkt, er tilbageholdelsessatsen 10 %.

4. Den ensartede sats, der er omhandlet i stk. 1, litra c), svarer til den sats, der fremkommer som forskellen mellem:

a) den maksimale indkrævningssats for momsindtægterne, der fastsættes til

— 0,75 % i 2002 og 2003

— 0,50 % fra 2004 og derefter,

og

b) en sats (»fastfrosne sats«) svarende til forholdet mellem den i artikel 4 omhandlede kompensation og summen af alle medlemsstaters momsbergningsgrundlag (fastlagt i overensstemmelse med artikel 2, stk. 1, litra c)) under hensyn til det forhold, at Det Forenede Kongerige ikke skal deltage i finansieringen af korrektionen, og at Østrigs, Tysklands, Nederlændenes og Sveriges andel i finansieringen af korrektionen for Det Forenede Kongerige reduceres til en fjerdedel af den normale andel.

5. Den sats, der er fastsat i stk. 1, litra d), gælder for hver medlemsstats BNI.

6. Er budgettet endnu ikke vedtaget ved regnskabsårets begyndelse skal den tidligere fastsatte ensartede momsats og BNI-sats fortsat gælde, indtil nye satser træder i kraft, jf. dog de bestemmelser, der er vedtaget i henhold til artikel 8, stk. 2, for så vidt angår den monetære EUGFL-reserve, reserven til finansiering af lånegarantifonden og reserven til nødhjælp i tredjelande.

7. Med henblik på anvendelse af denne afgørelse vedtager Rådet ved en forordning med enstemmighed på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet en definition af BNP, der skal indsættes i forordning (EF) nr. 2223/96, samt et nyt BNP-direktiv, som skal erstatte direktiv 89/130/EF, Euratom.

Artikel 3

1. Unionens samlede egne indtægter til dækning af betalingsbevillinger kan ikke overstige en bestemt procentdel af medlemsstaternes samlede BNI. Denne procentdel, udtrykt med to decimaler, bestemmes af Kommissionen i december 2001 på grundlag af følgende formel:

max. egne indtægter =

$$1,27 \% \times \frac{1998 + 1999 + 2000 \text{ BNI ENS 2. udgave}}{1998 + 1999 + 2000 \text{ BNI ENS 1995}}$$

2. Udviklingen i forpligtelsesbevillinger, der opføres på Unionens almindelige budget, skal styres på en sådan måde, at resultatet bliver en samlet beløvsramme, der ikke overstiger en bestemt procentdel af medlemsstaternes samlede BNI. Denne procentdel, udtrykt med to decimaler, bestemmes af Kommissionen i december 2001 på grundlag af følgende formel:

max. forpligtelsesbevil. =

$$1,335 \% \times \frac{1998 + 1999 + 2000 \text{ BNI ENS 2. udgave}}{1998 + 1999 + 2000 \text{ BNI ENS 1995}}$$

Der fastholdes et bestemt forhold mellem forpligtelsesbevillinger og betalingsbevillinger for at sikre disse bevillingers forenelighed og for at overholde de i stk. 1 nævnte lofter for de følgende år.

3. Kommissionen giver budgetmyndigheden meddelelse om de nye lofter for egne indtægter inden den 31. december 2001.

4. Den samme procedure — beskrevet i denne artikels stk. 1 og 2 — følges, hvis der foretages ændringer af det europæiske nationalregnskabssystem, som kan medføre betydelige ændringer i niveauet for BNI.

Artikel 4

Der indrømmes Det Forenede Kongerige en korrektion af budgetuligevægte.

Denne korrektion fastsættes ved:

a) at beregne forskellen i det foregående regnskabsår mellem:

— Det Forenede Kongeriges procentvise andel af summen af ikke-reducerede momsbergningsgrundlag

og

— Det Forenede Kongeriges procentvise andel af de samlede fordelte udgifter

b) at multiplicere den således beregnede forskel med de samlede fordelte udgifter

c) at multiplicere resultatet under b) med 0,66

d) at formindske resultatet under c) med virkningerne for Det Forenede Kongerige af overgangen til den reducerede moms og betalingerne i artikel 2, stk. 1, litra d), dvs. forskellen mellem

— hvad Det Forenede Kongerige skulle have betalt for beløbene finansieret med de indtægter, der er nævnt i artikel 2, stk. 1, litra c) og litra d), såfremt den ensartede sats var blevet anvendt på de ikke-reducerede momsgrundlag

og

— Det Forenede Kongeriges betalinger som følge af anvendelsen af artikel 2, stk. 1, litra c) og litra d)

- e) fra 2001, at formindske resultatet under d) med Det Forenede Kongeriges gevinster som følge af forhøjelsen af den procentandel af indtægterne i artikel 2, stk. 1, litra a) og litra b), som medlemsstaterne tilbageholder for at dække opkrævningsomkostninger og hermed forbundne omkostninger
- f) på tidspunktet for hver udvidelse af EU at foretage en tilpasning af resultatet under e) for at reducere kompensationen, hvorved det sikres, at udgifter, der er uformindskede før udvidelsen, forbliver uformindskede efter udvidelsen. Denne tilpasning foretages ved at reducere de samlede fordelte udgifter med et beløb svarende til de årlige førtiltrædelsesudgifter i de tiltrædende lande.

Alle således beregnede beløb fremføres til de efterfølgende år og tilpasses hvert år ved at anvende den BNI-deflator i euro, der benyttes ved tilpasningen af de finansielle overslag ⁽¹⁾.

Artikel 5

1. Korrektionen finansieres af de øvrige medlemsstater efter følgende retningslinjer:

Medlemsstaternes andel i denne finansiering beregnes først på grundlag af deres respektive andel i de i artikel 2, stk. 1, litra d), omhandlede indbetalinger, idet der ses bort fra Det Forenede Kongerige; den tilpasses dernæst, således at Østrigs, Tysklands, Nederlandenes og Sveriges andel nedsættes til $\frac{1}{4}$ af de andele, som fremkommer ved denne beregning.

2. Korrektionen ydes Det Forenede Kongerige i form af fradrag i de indbetalinger, som landet foretager i henhold til artikel 2, stk. 1, litra b) og d). De øvrige medlemsstaters andel heri lægges til de indbetalinger, hver medlemsstat foretager i henhold til artikel 2, stk. 1, litra c) og d).

3. Kommissionen foretager de beregninger, der er nødvendige for at anvende artikel 4 og denne artikel.

4. Hvis budgettet ikke er vedtaget ved regnskabsårets begyndelse, skal den korrektion til Det Forenede Kongerige og de øvrige medlemsstaters andele heri, som er opført på det seneste endeligt vedtagne budget, fortsat gælde.

Artikel 6

De indtægter, der er nødvendige til hel eller delvis dækning af den monetære EUGFL-reserve, reserven til finansiering af lånegarantifonden og reserven til nødhjælp i tredjelande, og som er opført på budgettet, indkræves først hos medlemsstaterne, når reserverne tages i anvendelse. Bestemmelserne vedrørende anvendelsen af disse reserver vedtages i fornødent omfang i henhold til artikel 8, stk. 2.

Artikel 7

Et eventuelt overskud af Unionens indtægter i forhold til samtlige de i et regnskabsår faktisk afholdte udgifter fremføres til det følgende regnskabsår.

Eventuelle overskud, der følger af en overførsel fra kapitlerne vedrørende EUGFL, garantisektionen, til den monetære reserve, eller overskud fra Garantifonden vedrørende de eksterne foranstaltninger, der er overført til budgettets oversigt over indtægter, betragtes som egne indtægter.

Artikel 8

1. Unionens egne indtægter som omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra a) og litra b), opkræves af medlemsstaterne i henhold til deres nationale love og administrative bestemmelser, som om nødvendigt tilpasses fællesskabsforskrifternes krav. Kommissionen foretager med regelmæssige mellemrum en gennemgang af de nationale bestemmelser, som medlemsstaterne meddeler den, meddeler medlemsstaterne de tilpasninger, som den anser for nødvendige for at sikre deres overensstemmelse med fællesskabsforskrifterne, og aflægger rapport til budgetmyndigheden. Medlemsstaterne stiller de i artikel 2, stk. 1, litra a) til litra d), fastsatte indtægter til Kommissionens rådighed.

Medlemsstaterne giver desuden med regelmæssige mellemrum Kommissionen meddelelse om uregelmæssigheder, der har finansielle virkninger, og som de støder på i opkrævningsprocessen, særligt om tilfælde, hvor de fejlagtigt har undladt at konstatere Unionens ret til de i artikel 2, stk. 1, litra a) og b), omhandlede egne indtægter, eller hvor denne ret ikke blev konstateret i rette tid.

2. Uden at foregribe revisionen af regnskaberne og kontrollen af retmæssigheden og den formelle rigtighed i henhold til artikel 248 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og artikel 160 C i Euratom-traktaten, idet denne revision og kontrol først og fremmest skal vedrøre pålideligheden og effektiviteten af de nationale systemer og procedurer til fastlæggelse af grundlaget for de egne indtægter fra merværdiafgiften og fra BNI, og uden at foregribe de kontrolforanstaltninger, der træffes i medfør af EF-traktatens artikel 279, litra c), og Euratom-traktatens artikel 183, litra c), vedtager Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet, de bestemmelser, som er nødvendige for gennemførelsen af denne afgørelse, samt bestemmelserne vedrørende kontrollen med opkrævningen, overdragelsen til Kommissionen og indbetalingen af de i artikel 2 og 5 nævnte indtægter.

Artikel 9

Kommissionen forelægger inden 1. januar 2006 en rapport om, hvordan ordningen med egne indtægter fungerer, og specielt om udvidelsens virkninger på finansieringen af budgettet. Rapporten skal også indeholde en gennemgang af korrektionen af budgetulige vægte til fordel for Det Forenede Kongerige og en gennemgang af den reduktion til fordel for Østrig, Tyskland, Nederlandene og Sverige, der er omhandlet i artikel 5, stk. 1.

⁽¹⁾ EFT C 172 af 18.6.1999, s. 3.

Rapporten skal ligeledes behandle mulighederne for at ændre strukturen i de egne indtægter ved skabelse af nye autonome egne indtægter samt de nærmere detaljer for en eventuel indførelse af en fast ensartet sats til anvendelse på momsgrundlaget.

Artikel 10

1. Denne afgørelse meddeles medlemsstaterne af generalsekretæren for Rådet og offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Medlemsstaterne giver omgående generalsekretæren for Rådet meddelelse om afslutningen af de procedurer, der i henhold til deres respektive forfatningsretlige bestemmelser er nødvendige for at vedtage denne afgørelse.

Afgørelsen træder i kraft på den første dag i den måned, der følger efter modtagelsen af den sidste af de i andet afsnit omhandlede meddelelser. Den får virkning fra 1. januar 2002 bortset fra artikel 2, stk. 3 og stk. 4, der får virkning fra 1. januar 2001.

2. a) Med forbehold af litra b) ophæves afgørelse 94/728/EF, Euratom den 1. januar 2002. Enhver henvisning til Rådets afgørelse af 21. april 1970 angående udskiftning af medlemsstaternes finansielle bidrag med Fællesskabernes egne indtægter⁽¹⁾, til Rådets afgørelse 85/257/EØF, Euratom af 7. maj 1985 om Fællesskabernes ordning med egne indtægter⁽²⁾, til afgørelse 88/376/EØF, Euratom⁽³⁾ eller til afgørelse 94/728/EF, Euratom skal betragtes som en henvisning til denne afgørelse.

b) Artikel 2, 4 og 5 i afgørelse 88/376/EØF, Euratom og 94/728/EF, Euratom gælder fortsat for beregningen og justeringen af de indtægter, der hidrører fra anvendelsen af en ensartet sats, der gælder for alle medlemsstater, på det ensartede momsregningsgrundlag på mellem 50 % til 55 % af hver medlemsstats BNI, afhængig af det relevante år, og for beregningen af den korrektion af budgetmæssige uligevægte, der er indrømmet Det Forenede Kongerige, for så vidt angår årene 1988 til 2000.

⁽¹⁾ EFT L 94 af 28.4.1970, s. 19.

⁽²⁾ EFT L 128 af 14.5.1985, s. 15. Afgørelsen er ophævet ved afgørelse 88/376/EØF, Euratom.

⁽³⁾ EFT L 185 af 15.7.1988, s. 24.